

VECKOBLADET

Fredag 22 november

Utkommer fredagar

1996 22:e årg.

33

En aktiv kvinnlig politiker

Hur är det att arbeta som aktiv politiker idag, i Lund. Många hoppar av politiken både på riksplånet men även inom flera kommuner. Vad är det som driver en person att engagera sig. Jag bestämde mig för att ta reda på detta, och valde att ta kontakt med Kitten Anderberg, vice ordförande i Kultur och fritidsnämnden här i Lund.

Vi träffades i Kittens kök en förmiddag i november när höstens första rimfrost gjort träden vita. Kitten berättar lite om hur hon drogs med i politiken. Hon har ända sedan tonåren varit intresserad av rättvisefrågor och kvinnofrågor och läst mycket. Alexandra Kollontaj var en av Kittens ledstjärnor då. Framför allt har feminismen stått i centrum för henne. Dess frågor har genomsyrat hennes engagemang under alla år.

Helheten är viktig

Hon menar att det är viktigt att kvinnoperspektivet finns med i alla sammanhang och självklart ska företrädas av kvinnor, men att jämställdhetsarbetet skall drivas av kvinnor och män tillsammans. Hon har hela tiden försökt men inte alltid lyckats, förena de olika delarna i livet: familj, arbete, studier, vänner, politik och kultur. Hon menar att det inte är tillfredsställande att dela in livet i olika delar där varje del innehåller en av dessa bitar och tro att man kan skjuta på de andra längre fram. Då går man miste om helheten, lever inte fullt ut och dessutom vet man ju aldrig hur mycket man hinner med under sitt liv.

Hon gick med i vänsterpartiet 1972, och drogs snabbt in i aktivt partiarbete, styrelseuppdrag, deltagande i utskottsarbete osv. Vänsterpartiet har aldrig haft något kvinnoförbund utan kvinno- och jämställdhetsfrågorna har diskuterats inom partiet och i utskott vilket Kitten såg som riktigt när hon gick med i partiet. Under Lundavänsterns storhetstid på 70-talet ordnade Kitten konferenser, studiecirklar och öppna diskussioner i dessa ämnen tillsammans med andra aktiva. Programmatiskt var arbetet framgångsrikt men motstånd fanns naturligtvis. Kvinnokampen skulle underordnas klasskampen och det var långt till ett "feministiskt parti".

Kvinnocentrums betydelse

I Lund bildades det under den här tiden flera olika kvinnogrupper inom dåvarande VPK som på olika sätt försökte flytta fram kvinnornas positioner. En del kvinnor hade en bakgrund i Kvinnoligan och andra kvinnoorganisationer och försökte nu bredda arbetet och nå ut till flera. De lade grunden för det som vintern 77-78 fick namnet Kvinnocentrum i Lund. Kvinnocentrum, där jag för övrigt träffade Kitten för första gången, var aktivt i ca 7 år. Det samlade som mest över 100 medlemmar, gav ut en tidning "Kvinnoröster", hade egen lokal där kvinnojouren såg dagens ljus. Kvinnojouren är det enda som idag finns kvar av verksamheten. För många av oss som arbetade aktivt i Kvinnocentrum har dessa år betytt mycket för vår utveckling. En början till Kittens kommunalpolitiska intresse kom sig av att

hon och några andra kvinnor i Vänsterpartiet gjorde en liten undersökning av kvinnors villkor i kommunalpolitiken i Lund. Denna undersökning publicerades i "Lund sett från vänster" på 80-talet.

- Men hur hamnade du i kultur och fritidsnämnden? frågar jag Kitten.

- Inför valet -88 tog valberedningen kontakt med mig och undrade om jag kunde tänka mig att bli placerad på valbar plats i valet till kommunfullmäktige. Först var jag tveksam men sen tänkte jag, kvinnor skall inte bara säga "vi kan", vi måste göra det också. Jag tycker nästan det är en samhällsplikt som alla borde ställa upp på någon period av sitt liv för att vi ska ha en levande demokrati.

En viss tid, inte för kort eftersom det tar tid att lära sig, om inte annat de speciella formaliteterna kring fullmäktige och dess möten. Men man skall inte heller sitta för länge.

Kitten nominerade samtidigt sig själv till kulturstödsnämnden som den hette då. Hon menar att frågorna redan är "färdiga" då de hamnar i fullmäktige och har man inte lite extra kunskap i vissa frågor, kan man känna sig ganska oinformerad och maktlös som ledamot, fast fullmäktige är högsta beslutande organ i kommunen. Kulturfrågor var det naturliga valet för henne och hon tycker att hon har lärt sig mycket både om det och om kommunalpolitik i övrigt. Hon har vissa idéer om hur fullmäktige skulle kunna förändras, hur chefstjänstemännen skulle kunna användas bättre och varför kommunalråden är onödiga, som man skulle kunna återkomma i ett annat samtal.

Kulturen har egenvärde

Idag, efter nämndsammanslagning -92 och kommundelsreformen som trädde i kraft i år, innehåller Kultur och fritidsnämnden numera alla de gamla kulturverksamheterna men också bibliotek och fritidsverksamhet. Kitten ser positivt på denna sammanslagning, som hon ser som möjlighet till berikande för alla inblandade. De olika områdena kompletterar varandra och kan stötta varandra fint när man väl fått kläm på möjligheterna.

Kulturen måste genomsyra hela vårt liv, argumenterar Kitten intensivt, från barndom till ålder-

forts. sida 4

En långsiktigt hållbar översiktsplan

Ska diskussionen om översiktsplanen bli konstruktiv måste vi prata om rätt saker. Vi ska börja diskussionen med vilka förutsättningar som ska gälla innan vi kastar oss över detaljerna. Den fysiska planeringen har hittills utgått från att naturresurserna i princip är oändliga och att framtida generationer villigt kommer att ta sig an de avfallsberg vi lämnar efter oss. Vad gäller nedsmutsning av vatten och luft har naturen förväntats ha en obegränsad självläkande förmåga om man alls har reflekterat över problemet.

Det är beslutat att revideringen av översiktsplanen för Lunds

kommun ska samordnas med framtagandet av en Agenda 21 (miljöhandlingsplan för det 21:a århundradet) i Lund. Den övergripande målsättningen för Agenda 21 är att åstadkomma en långsiktigt hållbar utveckling. Annorlunda uttryckt ska människans verksamhet förändras så att den inte underminerar möjligheterna för kommande generationer att leva ett drägligt liv. Detta sett i ett globalt perspektiv och inrymmer m. a. o. en omfördelning mellan nord och syd.

Att målsättningen ska vara hållbar utveckling är oomtvistat. Jag har i varje fall inte mött någon

som förespråkar en ohållbar utveckling. Frågan är dock hur begreppet ska definieras. I instruktionen för miljödelegationen har kommunstyrelsen med inspiration från stiftelsen "det naturliga steget" hämtat följande villkor:

1. Uttaget av förnyelsebara resurser måste minimeras
2. Utsläppen av svårnedbrytbara ämnen skall upphöra
3. Det fysiska underlaget för naturens kretslopp måste bevaras
4. Uttaget av förnyelsebara resurser får inte vara större än nybildningen

Lund som föregångare!

Vad betyder då tillämpningen av ovanstående villkor för hållbar utveckling för diskussionerna om översiktsplanen? Det första villkoret viktigaste konsekvens måste enligt vara att vi planerar för avveckling av de fossila bränslena som används till transporter av människor och varor. Den totala transportvolymen måste minska. Ska vi inte bryta mot fjärde villkoret kan man inte nöja sig med att byta ut fossilbränslena mot biobränslen, ens om det vore tekniskt möjligt till 100%. När det gäller miljöanpassning av trafiken

forts sid 2

Hurusom en stad skall byggas

Lund är en universitetsstad och tillhör därmed en grupp städer med utsikter till snabb ökning av såväl antal invånare som antal arbetsplatser. Många ser detta som enbart positivt, i vart fall är de negativa följderna små och acceptabla. Lund är en tillväxtmotor (fy vilket ord) för hela Skåne, en stad som kan lyfta fattigare och avlägsnare delar av landskapet. Ett växande Lund kan få positiva återverkningar i såväl Simrishamn som Hörby. Jag är mycket tveksam till det resonemanget, av regionalpolitiska skäl, av miljöskäl och av stadsbyggnads-skäl.

Bilismen förfular

Boverket gav 1995 ut en bok som heter "Den måttfulla staden". Jag har läst den, ofta med välbehag, eftersom den har en sund syn på hur städer ska byggas och inte byggas. Boken avslutas med den svenska stadens historia, från 1000-talets handelsstäder till 1980-1990-talets någorlunda tillnyktring efter decenniernas stadsvandalisering, i boken beskrivet i ett kapitel med rubriken "Från folkhem till bilsamhälle". Den växande bilismen med dess stora behov av ytor och tillfartsvägar, pådriven av byggföretag och andra starka ekonomiska intressen, kunde på kort tid rasera stadskärna efter stadskärna. Bilderna på Dragarbrunnsgatans i Uppsala uppgång och fall är allmängiltigt, i Lund har vi det förskräckliga Domus-huset, för att inte nämna Clemensstorgets sydsida. Om man tycker att Lund har klarat sig förhållandevis bra kan man begrunda följande citat. Författaren tänkte kanske inte på Lund när han skrev det, men texten

hade inte blivit stort annorlunda om han gjort det:

Staden mer otillgänglig

"Med bilen blev staden som sådan mer otillgänglig. Det gamla gatunätet hade varit farbart överallt. Nu skedde en skiktning med skilda trafikzoner. Huvudgatorna till och in i centrum breddades till lands-

vägsstandard. Andra gator enkelriktades för att också ge plats för gatuparkering. Gränder och tvärgator snördes av och blev infarter till lastutrymmen och kundparkering. Med eller utan bil kom man på distans från det som varit stad." Alla är så vana vid att det ska se ut så här, att till och med de mest blygsamma förslag om att ordna vissa bilfria ytor möts av oförstående

Problemen som biltrafiken skapar växer i allmänhet med staden. De

motsättningar som följer kan bli en drivkraft som verkar mot en förändring. Lund är möjligen ett exempel på detta, Malmö är det inte. Då är det bättre att låta staden förbli liten eller medelstor. Författarna till boken menar att den lilla och medelstora staden har en rad kvaliteter som storstaden saknar. Den (måttfulla staden)

"är lagom stor, begriplig och över-skådlig i sin uppbyggnad. Man kan gå och cykla i den måttfulla staden och ut ur den, ut i naturen."

"har allt man behöver nära: handel, service, kultur, nöjen, fritidsaktiviteter och andra människor."

"har en väl fungerande trafik både inom staden och till om-givande städer, samhällen och landsbygd."

för att välja något av definitionerna som har bäring mot

översiktsplanering. Ju större staden växer sig, desto svårare blir det att behålla dessa egenskaper eller kvaliteter.

Cykelavstånd bör avgöra

Kanske har stadsarkitektkontoret tjuvläst i boken och skisserat en stad där det maximala cykelavståndet bestämmer storleken. Det förefaller ju sunt och välmotiverat med det är ju få städer i Sverige idag som är större än så. Med hjälp av en Agenda 21 kompatibel frastar man för sig ett rejält stycke av den skånska åkemarken.

Ett Lund med 5 km radie (vilket är max cykelavstånd, se VB32-96), innebär en kraftig ökning - Lund är väl nu cirka 6 km tvärs över. Jag lämnade min dotter hos en nyvunnen kamrat häromdagen. Hon bor på Flygelvägen, fram och tillbaks blir det en lagom bit på cykel. Låt Lund växa några kilometer till och avståndet börjar kännas långt. Ska Lund bli en cykelstad är 5 km radie för mycket. Allt man behöver kommer inte längre att finnas nära. Att cykla från en ända till en annan blir jämförbart med att ta sig från Dalby till LTH. Att ta sig ut till naturen utan bil blir än svårare. Det enda positiva torde väl vara att golfarna på Kungsmarken slutligen blir bortmotade av Skånska Cements schaktmaskiner. Men måttfullt är det inte.

Jag kan rekommendera boken till alla, särskilt till de som tycker att stort är vackert.

Ola Haging

En långsiktigt...

forts från sid 1

trafiken har första steget redan tagits i och med samverkansdokumentet. Ett nej till nya vägar betyder att utvecklingen åt fel håll stoppas.

Tillämpning av det tredje villkoret måste betyda att vi slutar asfaltera mark med stor kapacitet för biologisk produktion, t. ex. åkermarken i Lunds kommun. Åkerarealen får alltså inte alls minska i omfattning. Det är min bestämda förvisning att den kommer att behövas i ett miljöanpassat jordbruk utan tillförsel av ickeförnyelsebara och/eller svårnedbrytbara ämnen (dvs. tillämpning av första och andra villkoret). Nu kanske någon invänder och undrar vad spelar det för roll om Lunds kommun bibehåller sin åkermark om Staffanstorps kommun inte beslutar sammalunda. Jag tycker inte den invändningen är hållbar. Miljöanpassningen måste

börja någonstans, bristande insikter hos grannarna är knappast en bra ursäkt. Omvänt kan vi istället utgå ifrån, vilket jag tycker är ett vanligt inslag i "Lundamentaliteten", att vårt goda exempel kommer att sprida sig.

Lund i globalt perspektiv

En rapport från World Watch institute (Shrinking fields 1996) ge en relevant bakgrund till hur Lunds åkermark ska värderas i ett globalt perspektiv. Sedan några år tillbaka ökar inte skördarna längre. Den stora avkastning som erhålls med energikrävande och långlivade insatsmedel tycks ha nått sin kulmen. Det finns inte länge jungfrulig mark att odla upp. Så har ju annars livsmedelskriser "lösts" tidigare i människans historia. Tvärtom minskar den odlade arealen varje p. g. a. markförstörelse. Vissa jordar har

försälsats vid för riklig konstbevattnings, andra åkrar har förstörts av erosion. Eftersom befolkningsprognoserna alla talar för en ökning blir matproblemet ett ännu allvarligare hot än det redan är idag, vilket också den nyligen avhållna FAO-konferensen illustrerade.

De hittills förda resonemangen kan synas vara abstrakta och svåra att tillämpa. Jag välkomnar andra försök till tolkning av vad hållbar utvecklingsperspektiv i det kommunala planarbetet kan innebära. Västerpartiets uppgift bör vara att komma med förslag till hur människor ska kunna leva ett gott och rättvist liv inom ramen för vad naturen tål.

Karin Svensson Smith

"Hur vill ni ha er päls, madame? Gasad, strypt, snärd eller elchockad?"

Antalet personer, särskilt unga, som engagerar sej mot plågsamma djurförsök eller annan exploatering av djuren ökar glädjande nog. Ett uttryck är den demonstration som den 29 november - "Fur Free Friday" anordnas i Malmö med start från Stortorget kl. 17.

Men - liksom man inte ska berömma de kinesiska ledarna för stabilitet eller som polisen i Trollhättan tala om "negern idioten", får man inte rita en päls-handlare med så karikatyriskt judiska anletsdrag som sker på djurvännernas affisch. Vi utgår från att det är en oavsiktlig blunder, men det är illa ändå. Det var rätt av personalen på UB 1 att plocka ner den!

Är Kina en diktatur?

Göran Persson har uttalat sig om Kinas styrelsesätt på ett sätt som fått moderater och andra att högljutt protestera mot hans åsikter. Andra har givit sig in i debatten, bland annat har Kina av någon beskyllts för att vara en diktatur. Även jag känner för att ha en åsikt i frågan.

De ord som cirkulerat är "männsliga rättigheter", "diktatur" och "stabilitet". Hos oss i Europa har innebörden av dessa tre begrepp sakta utvecklats fram genom århundradena till den innebörd de har idag av oss som lever i den samhällsstruktur som skapat dem. Min fråga är då: har kineserna haft samma utveckling som vi i västerlandet, kan de förstå vad t ex ordet diktatur innebär? För att ta reda på det vill jag titta lite på Kinas historia.

Mittens rike

En kines kallar sitt land för Zhong guo, som betyder Mittens rike. I flera tusen år har kineserna ansett att deras land är centrum och att rikena runtomkring dem var vasallstater. Tibet och de andra länderna som gränsade till Kina betalade tribut till Mittens rike en gång om året. Långt innan vi i Europa hade lämnat grottstadiet hade kineserna skapat en kultiverad civilisation. De hade ett eget skriftspråk, där orden symboliserades av avbildningar av verkligheten. T. ex. ordet för fisk bestod av en tecknad fisk. Kineserna har fortfarande teckenspråket kvar, nu i stiliserad form och varje tecken representerar ett ord.

Kinesernas religiösa liv bestod, vid sidan av buddismen, av daoism och konfucianism. Daoismens ursprung är dikter som en lärd man ca 500 år före vår tid, Lao Zi, skrev ner och som kallades Dao de ji (läran om den rätta vägen). Daoismen är inte religion i vår mening utan mera en vishetslära. Ungefär vid samma tid skrev en annan lärd man, Gong Fu Zi (Konfucius), ner det som fanns kvar av förfädernas gamla visdom. Hans skrifter utvecklades senare till ett system med regler som placerade alla människor i samhället in i den kosmiska ordningen. Det var ingen religion utan ett etiskt system, som levte kvar ända in på 1900-talet och som finns djupt rotat hos kineserna. Kejsaren, som var den högste, regerade med himmelens mandat. Om någon krigare störtade kejsaren ansåg folket att kejsaren förlorat himmelens mandat och att segraren hade övertagit mandatet. Människornas plikt var att underordna sig kejsaren, att lyda och värda överheten, att de yngre skulle värda

de äldre, att kvinnorna skulle underordna sig och lyda männen. Genom att värda och följa Konfucius lära har man i Kina kunnat kontrollera alla människor, en kontroll som sett till att alla stannade kvar på den plats de fötts in i.

Avsaknad av jag-identitet

Dessutom ägnades de döda en religiös vördnad. Varje manligt överhuvud i en familj måste ha en son som skulle kunna utföra de viktiga ceremonierna för förfäderna. Fanns det ingen som adopterades ett gossebarn. Förfädersdyrkan lever fortfarande kvar i Kina. Att födas in i en struktur där ens plats i hierarkin bestäms uppifrån hindrade de flesta från att utveckla en jag-identitet, en individualitet. Genom avsaknaden av en religion som styr ens själsliv är kineserna mycket pragmatiska och praktiska. Ordet "om" finns inte i språket. Utifrån sin saklighet anser de att man bör veta vilket man skall göra eller inte göra. Det är lönlöst att spekulera "om inte om hade varit".

På 1200-talet erövrades Kina av mongolen Djingis Kahn. Mongolerna tog efter det kinesiska civiliserade samhällsmönstret och var helt assimilerade när de 1368 besegrades av den inhemska Ming-dynastin. Nästa erövring skedde 1644 då Manchuriska krigare erövrade landet och bildade Qing-dynastin. Även de tog till sig kinesiska seder och bruk och använde sig av befintliga ämbetsverk. Manchuerna bildade en egen överklass, ingen manchu fick arbeta eller blanda sig med kineserna. De manchuriska kvinnorna slapp binda fötterna, vilket var obligatoriska för alla kinesiska kvinnor. Det ansågs öka deras sexuella utstrålning. Qing-dynastin störtades 1912.

Opium till folket

Redan under mongoltiden hade landets gränser öppnats för katolska missionärer och köpmän. Marco Polo var en venetiansk köpman som tillbringade en längre tid i Kina under Kublai Khans tid. Från 1700-talet och framåt utökades handeln mellan Kina och västvärlden. Engelsmännen hade svårigheter att få sina varor sålda i Kina, som under alla tidigare århundraden varit självförsörjande och inte behövde västvärldens varor. För att kunna få inkomster från Kina började engelsmännen istället att sälja opium, som kom från Indien, till kineserna. Opiummissbruket bredde ut sig och ledde till krig mellan England och Kina 1839 till 1842, det s k Opiumkriget. Kina besegrades och tvingades lämna ifrån sig Hongkong och dessutom öppna fem hamnar i Kina som handelsplatser för engelsmännen, bl a Shanghai och Kanton.

De engelska framgångarna i Kina lockade fler kolonistatorer, bland

annat Frankrike, Japan, Belgien och senare även USA och sist Tyskland. De fick alla tillstånd att sända missionärer till Kina och efterhand fick de också komma längre och längre in i landet. Det tidigare självständiga och av utlandet oberoende landet tvingades också ta emot utländska diplomater i Peking, som tidigare varit stängt för utlänningar. Kraven från västmakterna ökade hela tiden och om Kina inte godkände kraven tvingades de till att godta dem av den överlägsna krigsmakten.

Överfall och mord på utlänningar ökade allteftersom Kina infiltrerades av västmakterna. Boxarupproret år 1900 var ett försök på att kasta ut utlänningarna. Boxarbrigader tågade mot Peking och anföll de utländska ambassaderna. En stor västmaktshär tågade också mot Peking. Änkekejsarinnan Zi Xi tvingades fly med sin familj från Den förbjudna staden. Boxarna besegrades och när västmakterna upptäckte att de hade kontroll över hela Kina insåg de också att det skulle kunna leda till krig mellan segrarna. För att undvika krig mellan Europas stater och med USA kallade de tillbaka änkekejsarinnan, som för första gången i sitt liv varit utanför Den förbjudna stadens murar. För första gången såg hon hur människorna levde och för första gången i sitt liv åkte hon tåg. Belgien och England hade byggt var sin tåglinje och erbjöd änkekejsarinnan en tur med tåget, vilket hon accepterade. Folket, som aldrig sett sin härskarinnas, stod nyfiket ute efter banan för att få en skytt av henne. Zi Xi i sin tur var lika nyfiken och tryckte näsan mot tågrutan för att få se en skytt av sitt land och sitt folk. Fredsplanen som senare lades framför änkekejsarinnan gav västmakterna full frihet att handha Kinas militära, ekonomiska och inrikes affärer. Dessutom skulle Kina betala en enorm skadeståndssumma som skulle vara slutbetalad 1940.

Den 13 november 1908 insatte änkekejsarinnan den 2-åriga Pu Yi som ny kejsare, den 14 november avled Zi Xi. Pu Yi var kejsare till 1911 då han avsattes och republiken Kina föddes.

Ekonomisk belägring

Det som sedan hänt är nutidshistoria och för Kinas del en omskakande sådan. Nu står kineserna igen inför en belägring från västmakternas sida, den här gången en rent ekonomisk sådan. Erfarenheten från tidigare västmaktsbesök bidrar troligen till den försiktighet som kineserna visar mot representanterna från väst. Hur mycket som lever kvar av gamla seder och bruk är svårt att säga. Stabiliteten i Kina har i alla fall gamla anor och grundar sig på det alltomfattande konfucianska systemet. Hur länge den stabiliteten håller beror på hur mycket individualismen och girigheten breder ut sig. Diktatur, ja det kan man också kalla det konfucian-

Från det kommunala

Sista veckan i november närmar sig. För oss som sitter i kommunfullmäktige betyder det ett par dagars mysig samvaro med partikamrater, andra kamrater och andra. Eller hur man nu vill se det.

Jag tänker inte presentera de olika yrkandena, utan bara konstatera att kommunen är på väg att få en ekonomi i balans, att behoven är större än de tillgängliga resurserna, att övervältringen av kostnaderna från stat och landsting, på kommun är tydlig.

De borgerliga partiernas alternativbudget(ar) handlar till stora delar om åtgärder som förmodas innebära besparingar, typ konkurrensupphandling, nya taxekonstruktioner inom barnomsorgen, samt relativt stora sparbetning gentemot kommundelsnämnderna avseende lokal- och administrationskostnader.

Jag rekommenderar alla intresserade att komma till Stadshallens sessional onsdag-torsdag nästa vecka. Seanserna varar mellan halv nio på förmiddagen och halv elva på kvällen.

I lördags ägde den tidigare i spalten flera gånger nämnda invandrarpolitiska debatten rum. Intresset från allmänheten var stort-ovan nämnda sessionssal var full-och debatten, som handlade om invandrarnas delaktighet var klagorande: alldeles för många invandrare hindras, medvetet och omedvetet, från tillträde till det svenska samhället, och framförallt till olika maktcentra. Bl a berördes de politiska partiernas behandling av intresserade invandrare, och svårigheterna för dessa att kunna göra sina röster hörda. En utmaning inte minst för vänsterpartiet!

Ett nytt invandrarpolitiskt program håller på att arbetas fram, och lördagsdebatten skall ses som en del i detta arbete. Min förhoppning är att det förslag som snart är klart att skickas ut på remiss skall förmå kommunala och andra berörda instanser att både engagera sig i invandrarfrågorna och våga sätta upp egna mål. Varför inte t ex ha som målsättning att antalet anställda, på alla nivåer, med invandrarbakgrund skall svara mot befolkningssammansättningen i kommunen.

Sven-Bertil Persson

ska mönstret. Männsliga rättigheter enligt vårt nutida sätt att se har hittills inte genomstrukturerat Kina och frågan är vad som händer när en miljard människor enligt västerländskt sätt samtidigt begär männsliga rättigheter.

Vad jag velat säga är att Kina är en kontinent med en historia och en samhällsstruktur helt olik vår egen och jag hoppas bara att om eller när deras gamla struktur slås sönder, att de fortfarande kan vara pragmatiska och ersätta den gamla strukturen med en kinesisk och en fredlig sådan som bevarar stabiliteten i landet.

Ingegerd Wedin

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumeration: 180 kr per år. Ins. på postgiro 174 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidsskriftsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel 046-211 51 59 onsdagar e. kl 19. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåtet om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KFS AB, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Gruppledarträff

Aven med vänsterpartiets budget är det nödvändigt att spara i landstingen. Partiets 5 miljarder extra till kommuner och landsting täcker inte sparbetningen. Partiet har nått upp till sitt skattetak och kan inte höja mera. Den samlade budgeten räcker bara till att stoppa jobbminskningen, men ger ingen ökning och man skall vara försiktig med att skylla statens budgetsanering på EU/EMU-anpassning.

Detta kom fram när vänsterpartiets gruppledare i landstingen träffades i Stockholm den 7 november för att diskutera läget i landstingen, informera sig om nyheter i partiets ekonomiska politik, HSU 2000 och vad, som är på gång i Landstingsförbundet.

Trots att läget är kärt i alla landsting är det ingen vänstergrupp, som föreslår skattehöjning. Förklaringen är statens beslut att dra in halva skattehöjningen, med hänvisning till en överenskommelse mellan regeringen och kommun- och landstingsförbundet.

Johan Lönnroth summerade vänsterpartiets ekonomiska politik: Partiet har medverkat till saneringen av statens finanser med 114 miljarder kronor, huvudsakligen genom att höja olika skatter. Vi har nu genomfört eller har förslag om skatter upp till den nivå vi talade om i valrörelsen 1994 och som inte ändrades av kongressen i våras.

Omfördelning av skatter

Det som återstår är främst omfördelning av skattebördan, så att den blir mera rättvis. Men det ger inga nya pengar! Vi har deltagit i saneringen av statens finanser eftersom vi anser att sunda statsfinansiering är något positivt. De ger större möjlighet att bestämma över den egna politiken och mindre makt åt det internationella finanskapitalet.

När en gruppledare från Småland talade om att han brukade inleda alla sina budgetanföranden genom att understryka att besparingarna i vården är ett utslag av Sveriges anpassning till EU och EMU, påpekade Johan Lönnroth lågmält, att man nog borde vara försiktig med den typen av argument eftersom Vänsterpartiet har ställt upp på budgetsaneringen bl.a med motiveringen att det krävs sunda statsfinansiering om vi skall klara att stå utanför EU/EMU.

Men det behövs inte mer åtstramning nu. Den håller tillbaka den inhemska konsumtionen och leder till ännu högre arbetslöshet. Därför är vi motståndare till de 12 miljarder i extra förstärkning, som s och c föreslår.

Johan citerade Veckobladet Vänsterpartiet har avsatt 5 miljard

der kronor mer än regeringen till kommunsektorn. Det motsvarar en sänkning av arbetsgivaravgiften med ungefär 3 procent. För Malmöhus läns landsting ca 90 miljoner kronor att ställa mot ett förväntat underskott för 1996 på mer än 650 miljoner.

Vårt budgetalternativ skulle stoppa bortfallet av jobb, men det skulle knappast räcka till någon ökning. Därför bör partiet förhålla sig öppet och positivt till nya förslag att bekämpa arbetslösheten. Jag tycker Veckobladet har rätt när man påpekar likheten mellan Bo Rothsteins förslag till att skapa nya jobb och vänsterpartiets politik. Det finns andra positiva ansatser: att byta in unga arbetslösa mot äldre anställda, som vill studera och att reducera arbetstiden på olika sätt.

Gunnar Ågren, vänsterns landstingsråd i Stockholm berättade lite om Landstingsförbundets förberedelser för Dagmaruppörelsen med regeringen. Han tyckte inte att socialministern, Margot Wallström hade rätt att kräva något inflytande på vårdens innehåll. Statens bidrag till sjukvårdens totala kostnader på 91 miljarder kronor begränsar sig idag till 1,2 miljarder. När man började med Dagmar var det ungefär 10 miljarder i dagens penningvärde.

Huvudintrycket av diskussioner och samtal med andra gruppledare är att rollen, som ansvars-kännande landstingspolitiker, som arbetar på samma villkor, som de andra, är ovan och obehövlig. Men de flesta finner sig trots allt i den och gör ett seriöst och bra arbete. Johan Lönnroths slutkläm var att det är en enorm styrka för riksdagsgruppen att kunna hänvisa till samarbetet med s i kommuner och landsting när Göran Persson eller någon allan orerar om populistiska vänsterpartister, som strörfantasi-pengar kring sig till alla poulära projekt.

Gunnar Ågren var ensam, av partiföreträdarna i Stockholms landstinget, som vågade möta demonstranterna när man beslutat spara 3 miljarder på sjukvården. Det är inte populism. Det är politiskt mod! Så vad ni än gör: Håll ut!

Rolf N

En aktiv .....

forts från sida 1

dom. Kultur har ett egenvärde och är inte något som skall användas vid enstaka tillfällen, som kan prutas på när pengarna sinar eller ställas mot andra intressen. Eget utövande är lika viktigt som möjligheten att beskåda och uppleva professionella konstutövare inom alla kulturområdena.

Stöd till Dansteatern

Nu kommer vi självklart in på frågan om Skånes Dansteater. Kritten ger sitt fulla stöd till Dansteatern. Socialdemokraternas företrädare har tidigare stött projektet, men efter ett medlemsmöte där anslagen för Dansteatern verkar ha ställts mot bl.a arbetslösheten och andra krisproblem, så röstades Dansteatern ner. I övergripande diskussioner kring mål och inriktning måste naturligtvis medlemmarna komma till tals men i de enskilda sakfrågorna måste de valda politikerna ha kurage att själva ta besluten. Det är inte rimligt att den tillfälliga sammansättning av personer vid ett medlemsmöte skall kunna stjälpa ett sådant projekt, menar Kitten. I vårt parti var det en del av företrädarna i fullmäktige som var tveksamma och ville ha medlemmarnas åsikt.

Om man har hela bakgrunden klar för sig kan man se Skånes Dansteater som ett utmärkt tillfälle till samarbete i regionen och som en ganska storstilad inledning på det kommande kultursamarbete i Skånelänet. Stora delar av finansieringen kommer från annat håll än Lund, främst från staten, Malmö kommun och de två landstingen i Skåne. Kulturpropositionen ger Dansteatern ytterligare miljoner, så för Lund innebär det en förhållandevis liten kostnad eftersom vi också går in med de resurser som redan finns på Lunds Stadsteater, berättar Kitten och framförallt skulle en utbyggnad som vi nu går miste om, ha gett ökade möjligheter till en spännande verksamhet där och Lund skulle gett sitt bidrag till regionen och också fått en mer ansedd plats där än som det nu är.

Dåligt insatta politiker

Om moderaterna inte varit splittade hade kanske deras, våra, folkpartiets och någon enstaka miljöpartists röster räckt för att frågan kanske kunnat lösas utan socialdemokraterna på ett positivt sätt för Dansteatern. Vissa politiker bland annat i Miljöpartiet verkar

överhuvud taget inte ha satt sig in i frågan, säger Kitten upprört.

- Men vad händer nu då? undrar jag.

- Det vet jag inte, frågan har inte klubbats i fullmäktige än. Om vi inte lyckas kommer Lund i alla fall att fullfölja sitt åtagande till halvårsskiftet nästa år, och därefter köpa föreställningar för ca 1 miljon/år, om Dansteatern överlever utan oss förstås, svarar Kitten.

Se det bästa i Lund!

Men var tog min första fråga vägen, engagemanget, var får man orken ifrån. För Kittens del handlar det om att påverka så att något händer, se saker konkretiseras. Hon citerar Sara Lidman, som på frågan hur hon såg på Sveriges situation idag, på Biblioteksmässan svarade: "Man måste älska det här landet, älska det så mycket så att det förändras till det vi vill". Kitten säger, "jag gillar Lund, jag är stolt över Lund. Vi måste se allt det positiva, alla resurser vi faktiskt har i denna stad. Och jag vill att det skall bli ännu bättre, det är det som driver mig och ger mig ork".

Vid pennan, Bodil

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN möte Må kl 19.30 på partilokalen. Ämne: beredning inför kommunfullmäktiges budgetsammanträde.

Medlemsmöte: Må 2/12 kl 19.30 på partilokalen. Ämnen: Arbetslöshetsfrågan; översiktsplan för Lunds kommun

RÖDA KAPELLET Sö 24.11 kl. 18.45 genrep inför 30 november spelningen. Visning av kulturmattevideon hos Essie och Ulf efter repet. Ta med egen dryck - var också beredd på kort extra övning 30.11

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonnyb och Bodil Veige. Näste redaktör: Rolf Nilsson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: veckobladet@ltv.se Telefon till redaktörerna: Karin Blom 046-14 16 12 Rolf Nilsson 046-12 90 44 Thomas Schlyter 046-14 75 05 Vid utebliven tidning ring: Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.